

Сийрат дарслари (113-дарс). Набий алайҳиссалом «ҳайс» таомидан еганлари

13:00 / 04.12.2020 2319

مَلَسَ وَهُيَلَعُ هَلَلَا هِلَصَ هَلَلَا لُوسَرَنَا ؛ هُنَعُ هَلَلَا يَصَرَهُ رِيَرُه يَبْأَنَعَ
تَدْفُصَنَوْ رَانَلَا بَأْوَبَأْتَقْلُعَوْ هَنَجَلَأْبَأْوَبَأْتَحْتُفُنَأْصَمَرَءَاجَأْذَا ؛ هَلَاقَ
نَيَطَأْيَشَلَا.

443. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ солалалоҳу алайҳи вассаллам: «Рамазон ойи киргандаги
жаннат эшиклари очилади, дўзах эшиклари ёпилади ва шайтонлар
кишанланади», дедилар».

Бухорий ва Муслим ривоят қилишган.

Бошқа ривоятда: «Рамазон келса, жаннат эшиклари очилади»,
дейилган.

Бухорий ривоят қилган.

نَأَكَ أَذَا ؛ مَلَسَ وَهُيَلَعُ هَلَلَا هِلَصَ هَلَلَا لُوسَرَلَاقَ هَلَاقَهُ رِيَرُه يَبْأَنَعَ
تَدْفُصَنَوْ هَنَجَلَأْبَأْوَبَأْتَقْلُعَوْ هَنَجَلَأْبَأْوَبَأْتَحْتُفُنَأْصَمَرَءَاجَأْذَا
قَلْعُيْ مَلَفَ هَنَجَلَأْبَأْوَبَأْتَحْتُفَوْ هَبَابَأْهَنَمَ حَتْفُيْ مَلَفَ رَانَلَا بَأْوَبَأْ
رَصْقَأْرَشَلَا يَغَابَأْيَوْ هَلْبَقَأْرَيَخَلَا يَغَابَأْيَ : يَدَانُمَ يَدَانُيَوْ هَبَابَأْهَنَمَ
هَلَلَيَلَّكَ كَلَدَوْ رَانَلَا نَمُءَاقَتْعَهَلَلَوْ».

Бошқа ривоятда: «Рамазон ойининг аввалги кечаси бўлса, шайтонлар ва ўзбошимча жинлар кишанланади. Дўзахнинг эшиклари ёпилади, улардан бирор эшик очилмайди. Жаннатнинг эшиклари очилади, улардан бирор эшик ёпилмайди. Бир нидо қилувчи: «Эй яхшилик истовчи, келиб қол! Эй ёмонлик истовчи, бас қил!» деб нидо қиласди. Аллоҳнинг дўзахдан озод қилинган(банда)лари бўлур. Ҳар кеча шундоқ бўлади», дейилган.

Термизий, Насоий, Ибн Можа, Ибн Хузайма, Ибн Ҳиббон ва Ҳоким ривоят қилишган.

إِلَّا قَمْلَسَ وَهُوَ يَلْعُولُ لَلَّا يَصَرَّهُ لَلَّا يَنْعُونَ أَهْنَعُ لُولُوسَرَنْأَيْضَرَهَصْفَحَنَعَ
نَنْسَلَأَبَاحْصَأْهَاوَرُهَلَّمَأَيْصَرَلَّبَقَمَأَيْصَلَّعَمَجْهِيَمَلَنَمَ
هَايَحْصَنَأَبَهُنْبَأَوَهَمْيَرْخُنْبَأَوْ

444. Ҳафса розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «**Ким фажрдан олдин рўзани қасд қилмаса, унинг рўзаси йўқдир**», дедилар».

Абу Довуд, Термизий, Насоий, Ибн Можа ва Ибн Хузайма ривоят қилишган.

هُوَ يَلْعُولُ لَلَّا يَلْسَرَيْلَلَأَلُوسَرَيْلَلَأَيْضَرَهَصْفَحَنَعَ
لَّوْسَرَأَيْتُهُلُقَفْتِلَلَأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَيْشَمُكَدْنَعَلَهُهَشَيَاعَأَيْ
يَلْلَصَهُلَّلَأَلُوسَرَجَحَفْتِلَلَأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَيْشَمُكَدْنَعَأَمَهُلَّلَأَ
عَجَرَأَمَلَفْتِلَلَأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَيْشَمُكَدْنَعَأَمَهُلَّلَأَ
أَنَلَّتَيَدُهُهُلَّلَأَلُوسَرَأَيْتُهُلُقَمَلَّسَوَهُيَلَّعَهُلَّلَأَ
هَلَّأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَيْشَمُكَدْنَعَأَمَهُلَّلَأَ
«سَيَحْتُلُقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَقَهُهُلُقَفْتِلَلَأَيْشَمُكَدْنَعَأَمَهُلَّلَأَ».

445. Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам бир куни менга: «**Ҳой Оиша, ҳузурингизда бирор нарса борми?**» дедилар. «Эй Аллоҳнинг Расули, ҳузуримизда ҳеч нарса йўқ», дедик. «**Ундай бўлса, мен рўзадорман**», дедилар. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам чиқиб кетдилар. Шунда бизга ҳадя берилди ёки бизга зиёратчилар келди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам қайтиб келгандарида: «Эй Аллоҳнинг Расули, бизга ҳадя қилинди ёки бизга зиёратчилар келди. Сизга бир нарса беркитиб қўйдим», дедим. «**У нима?**» дедилар. «Ҳайс», дедим.* «**Олиб кел**», дедилар. Мен олиб келдим ва ундан едилар. Сўнгра: «**Эрталаб рўза тутган эдим**», дедилар».

Муслим ривоят қилган.

Изоҳ: Ҳайс – арабларнинг хурмо, сариёғ, қурут ёки унни аралаштириб тайёрлайдиган таоми.

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам» китобидан